

докато се уверят, че всичко върви наред.

През тази нощ катепан Димитри, с предани люде, щеше да завземе всички входи на крепостите на Царевец и Трапезица, щеше да хвърли в тъмница най-видните боляри, привърженици на Иоан Асена, като нямаше да се колебае да употреби насилие там където срещнеше съпротива.

През тази нощ Иоан Асен трябваше да баде свален от престола, а на негово място трябваше да бъде възкачен брат му, буйният и смел севастократор Александър.

По-главните съзаклятници се бяха събрали в тая жрънка, за да могат веднага да побегнат към Истъра, ако бунтът не успее. Но ако успееше, те бяха готови веднага да заместят великия логотет, протопестиаря, протосеваста, епикерния, кастрофилакта, примикюра...

Очакваха още пристигането на самия бъдещ цар Александър. Към полунощ, няколко чифта дебнещи очи откъм прозорците на жрънката, забелязаха високата му тънка снага, придружена от неколцина верни люде да приближава по белезата се пътека, която се изкачваше нагоре към жрънката, между две редици залюляни от вятъра тополи.

- Ето го... Иде... Иде... - зашумнаха всички и се струпаха да го посрещнат с ниски поклони. Обсипаха го с въпроси.

Севастократор Александър хвърли бързо наметката си връз пейката. Движенията му бяха трескаво неспокойни, в очите му гореше мрачен плам.

- Всичко е наред. Когато видим огньовете по бойниците на Царевец, това ще покаже, че работата е свършена благополучно.

Съзаклятниците се раздвижиха, повече от тях се приближиха към прозорците, други се събраха около новия цар, трети слагаха подписите си на грамотата, с която се обявяваше възшествието на престола на дръзновенния Александър.

- Крайно време е да се вземе решение. Латините са в пълна безизходност. Бунтът на бароните на постигна нищо. Вместо да се